

I. L. CARAGIALE

momente și schițe

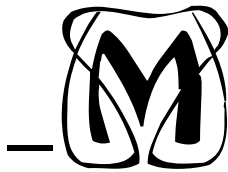

ION LUCA CARAGIALE
(1852–1912)

Ion Luca Caragiale

Momente și schițe

„Moftul român“

Moftul român a înviat !

– Adevărat a-nviat !

Iată cuvintele cu cari trebuie să se salute în aceste zile de sărbători toți nepoții divului Traian, toți aceia în vinele cărora curge sânge de roman.

Să mai așternem aci o programă a *Moftului român*, credem de prisos. Sunt opt ani acu de când această foaie a văzut lumina pentru întâia dată. Voim a fi consecvenți, și astfel dăm drept program aceleași linii pe cari le-am pus în fruntea acestei foi la prima-i apariție.

Eu: Ce mai spun gazetele, nene ?

Nenea: Mofturi !

*

Eu: Ce era azi la Cameră ?

D. deputat: Mofturi !

*

Un cerșetor degerat: Fă-ți pomană: mor de foame !

Un domn cu bundă: Mofturi !

*

Un june cu revolverul în mână: Acrivițo ! dacă nu mă iubești, mă omor !

D-ra Acrivița (*făcând două gropițe asasine în obraji*): Mofturi !

*

Dr. Babeș: Feriți-vă de apa nefiltrată: are germeii tuturilor boalelor.

Un mitocan (*fudul*): Mofturi !

*

Eu: Dar domnii X... Y... Z... n-au nici un merit, nici o capacitate, nici un talent spre a fi puși în fruntea unor instituțiuni cari... și în sfârșit despre onestitate... de !

Un amic (*tăindu-mi vorba și dând din umeri*): Mofturi !

*

Pacientul (*foarte impacient*): Doctore, mor !

Doctorul (*foarte liniștit*): Mofturi !

*

Librarul: Iată o carte foarte interesantă.

Un june cult (*dând cu dispreț volumul la o parte*): Moft !

*

Un ipohondru: Ar trebui mai multă îngrijire !
Doamne ferește ! să nu ne pomenim la primăvară cu ciuma !

D. primar (*foarte serios*): Mofturi !

*

Un cetățean: Săriți !

D. procuror (*grăbindu-se să suie la club*): Mofturi !

*

Eu: Eu crez că de astă dată guvernul a avut dreptate.

Un pesimist suprimat (*scrâșnind fieros*): Mofturi !

*

Eu: Trebuie să mărturisim, cu toată părerea de rău...
că în administrație... uneori se fură foarte des.

Un optimist rămas în slujbă (*zâmbind foarte blajin*):
Mofturi !

*

Un orator opozant: Câteodată autoritățile... prin abuz
de putere, se întâmplă prea de multe ori să comită...

Un ministru: Mofturi !

*

Un tată de familie: Am auzit că de la o vreme se-n-
tinde printre o seamă de tineri din București niște
apucături oribile.

Un altul cu mai mulți copii (*râzând*): Mofturi !

*

X...: Măine seară e o eclipsă de lună.

Z...: Mofturi !

*

Iar **Eu:** À propos, iese o gazetă nouă.

Publicul: Moft !

*

Moft ! Mofturi !

O, Moft ! tu ești pecetea și deviza vremii noastre.
Silabă vastă cu nețărmit cuprins, în tine încap așa de
comod nenumăratele înțeleșuri: bucurii și necazuri,

merit și infamie, vină și pățanie, drept, datorie, sentimente, interese, convingeri, politică, ciumă, lingoare, difterită, sibaritism, vițiuni distrugătoare, suferință, mizerie, talent și imbecilitate, eclipse de lună și de minte, trecut, prezent, viitor – toate, toate cu un singur cuvânt le numim noi, românii moderni, scurt: MOFT !

În genere, națiile mari au câte un dar sau vreo meteahnă specifică: englezii au spleenul, rușii nihilismul, francezii *l'engouement*, ungurii șovinismul, spaniolii morga, italienii vendetta etc.; românii au *Moftul* !

Trăiască dar *Moftul român* !

Foaia ce reapare astăzi, cu titlul ei eminent național, sperăm că va fi formula sinceră și exactă a spiritului nostru public.

Și acum, dragă *Moftule*, mergi iar de-ți fă și tu rostul în lumea asta. Locul tău aici este, a ta e vremea de astăzi.

Aruncându-te din nou la lumină, strigăm cu toată căldura: Dumnezeu părinților noștri, el care a știut totdeauna să protejeze România, aibă-te în sfânta sa pază ! deie-ți norocul ce-l merită orice moft român pe acest pământ stropit cu sângele martirilor de la 11 iunie 1848, 11 februarie 1866, 8 august 1870 și 14 martie 1888 ș.cl., ș.cl.

Publicului român, care-ți este tot sprijinul, îi zicem: ajută-ne și Dumnezeu te va ajuta; iar ție-ți dorim: *Moftul român* să fii, dar caută pe cât se poate de nu fi moft !